

Ny retspraksis: Værneting i Danmark for snævert forbundne krav

Tidligere på året afgjorde Højesteret, at der var værneting i Danmark i en sag mellem to danske parter og en hollandsk part, fordi kravene mellem parterne var snævert forbundne. Afgørelsen har stor betydning for tvister mellem flere parter hvoraf nogen er udenlandske – både i transportretlige sager og generelt.

Sagen omhandlede en dansk fødevaregrossist (B), der solgte et parti kyllingeprodukter til en tysk køber (G). B havde købt varerne af en hollandsk sælger (W), og varerne befandt sig på et lager i Holland, hvorfra de skulle transporteres til G i Tyskland.

B indgik en aftale med en dansk transportør (C) om at transportere varerne fra Holland til Tyskland. W havde aftalt med en hollandsk lageroperatør (V), at V skulle stå for udleveringen af varerne til transport. V fejludleverede dog varerne fra lageret i Holland, hvorefter varerne bortkom.

B lagde anlagde herefter retssag i Danmark med et krav i kontrakt mod den danske transportør, C, samt et direkte krav udenfor kontrakt mod den hollandske lageroperatør, V, om erstatning for de tabte varer.

Det var ubestridt, at der var værneting for kravet mod C i Danmark. V gjorde dog gældende, at der ikke var værneting i Danmark for kravet mod V, herunder fordi de to krav ikke var snævert forbundne under Bruxelles I-forordningens Art. 8, stk. 1.

I sin tidligere afgørelse i sagen havde Sø- og Handelsretten fulgt V's påstand. I modsætning hertil fastslog Højesteret, at sagen kunne anlægges imod V i Danmark, bl.a. fordi der ville være risiko for uforenelige retsafgørelser, hvis kravene mod C og V pådømt hver for sig, idet bevisbedømmelsen af hændelsesforløbet kunne falde forskelligt ud.

ULLA FABRICIUS
ADVOKAT (H), PARTNER

(+45) 77 40 10 12
UF@NJORDLAW.COM